Ao. 1854. Donderdag, No. 101. 24 Augustus.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements – Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1854.

18 Aug. Van het slavenkind *Theodore*, geboren in 1853, zoon van *Proserpina*; toebehoorende aan plantage *Geyersvlygt*, divisie *Para*.

» » Van de slavin *Annatje*, geboren in 1823, dochter van *Jansie*, en haar kind *Klaas*, geboren in 1844; toebehoorende aan plantaadje *Dries. veld*, divisie *Matappica*.

» » Van het slavenkind *Pierre*, geboren in 1854, zoon van *Husepa*; toebehoorende voor den vrijdom aan H. J. P. Daarle.

» » Van de slavenkinderen *Chrisciana*, geboren in 1853, en *Antoinette*, geboren in 1854, beide kinderen van *Lisette*; toebehoorende voor den vrijdom aan de weduwe A. Nijs geboren Pardo.

De waarnemende Adjunct Gouvernements Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. van Emden.

Derde afkondiging.

Gouvernements – Secretarie.

Paramaribo, den 23 Augustus 1854.

[12677] Ten verzoeke van den Heer Friedrich Martin Duttenhoter, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. van Emden.

Transport.

Den 21n. Augustus 1854. De Exploicteur, aan J. Norden, van het Huis en Erf aan de *Saramacca straat*, N. W. La. E. No. 57, O. W. La. D. No. 558.

Paramaribo, den 21 Augustus 1854.
De waarn. Griffier bij het Geregtshof,
(12673) Martini van Geffen.

Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* is gedevolveerd, de Boedel van Johannes Michael Kleine, den 17den Julij 1854;

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren deszelven opgeroepen, om aan het Departement voormeld, van hunne pretentien aanteekening te doen, en hunne verschuldigden aan te zuiveren, op poene van verstoken te zijn van alle regt en actie tegen den voormelden boedel.

Paramaribo, den 23 Augustus 1854.
De Curator en Weesmeester,
(12995) Chs. Lionarons.
Tweede Advertentie.

Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* zijn gedevolveerd, de onderstaande boedels, als:

Van W. J. Wicherson, op den 9n. Augustus 1854.

Van Haim Benjamin Polak, (overleden den 15 Augustus 1853) door het overlijden van Mandro Wilhelmina Plak (den 22 Augustus 1854.)

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelven opgeroepen, om aan het Departement voornoemd, van hunne vorderingen aanteekening te doen, en hunne verschuldigden aan te zuiveren op poene van verstoken te zijn van alle regt en actie tegen de voormelde boedels.

Paramaribo, den 23 Augustus 1854.
De Curator en Weesmeester,
[12996] Chs. Lionarons.
Eerste Advertentie.

(12675) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 25 Augustus 1854, des morgens ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Het **HUIS** en **ERF**, staande en gelegen aan de *Keizer straat*, La. C. No 128, aankomende E. T. Capadoce.

Paramaribo, den 23 Augustus 1854.
Simon Abendanon Sz.

(12676) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 15den September 1854, des morgens om *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De plant. **LEIJDENSHOOP** cum annexis, gelegen aan de *Matapica kreek*, aankomende de erven H. Jacobs.

Paramaribo, den 23 Augustus 1854.
Simon Abendanon Sz.

Nieuwstijdingen.

PARAMARIBO, den 23 Augustus 1854.

In de *Feuille de la Guijane Française* van den 5 Augustus, lezen wij het volgend artikel:

Chinesche Emigratie.

In afwachting van den uitslag der onderhandelingen, welke met het Engelsch gouvernement, betrekkelijk de Indische emigratie zijn aangevangen, heeft het departement van Marine zich bezig gehouden, met het onderzoek naar de partij, welke men van de Chinesche emigratie, voor de kultuur van suikerriet in de Fransche Antilles, zoude kunnen trekken, voor het geval, — zoo als reden is te vreezen, — dat het Engelsch gouvernement zich bepaaldelijk mogt verzetten, tegen elke aanwerving op het grondgebied zijner bezittingen in Indie.

Wij maken hier de berigten bekend, welke het departement, ten opzigte van eenen onlangs plaats gehad hebbenden aanvoer van Chinesche arbeiders, heeft ingewonnen.

Overeenkomstig de ministeriele instructien, heeft het plaatselijk bestuur zich in verbinding gesteld met den consul-generaal van Frankrijk te Havana, ten einde, volgens stellige gegevens, de resultaten van eene zoodanige proefneming te kunnen nagaan, welke voor de kolonien der Antilles van zeer groot belang kunnen zijn.

Het is vooral op de kust van Indie dat de landeigenaars der kolonie thans het oog schijnen te vestigen, om zich de werkende handen, die hun ontbreken, aan te schaffen. Het bestuur zelf heeft dien weg ingeslagen, door aan de onderneming van den heer Blanc eene geldelijke aanmoediging toe te staan.

Men moet zich echter niet laten begoochelen omtrent den staat, dien men werkelijk, op deze wijze van emigratie kan maken; zij is eene hulpbron, waarop zeer weinig kan gerekend worden, uithoofde van den tegenzin, waarmede het Engelsch gouvernement de verbintenissen aanziet, welke vreemde kolonien met de bevolkingen van zijn grondgebied sluiten. — Het Engelsch gouvernement schijnt op dit oogenblik het voornemen te hebben, om voortaan op eene allesafdoende wijze, het vertrek van Indiërs naar de Amerikaansche volkplantingen, *zonder uitzondering zelfs van zijne eigene* kolonien, te verbieden.

Men moet zich dus van nu af voorbereiden op de mogelijkheid van zulk een maatregel, die niets onwaarschijnlijks in zich bevat, en onderzoeken welke partij men, voor den kolonialen landbouw, van de Chinezen zal kunnen trekken.

De proef welke men in de Spaansche koloniën voortzet, verdient dus alle opmerkzaamheid. Men zoude van China inderdaad eene bijna onbeperkte bron van emigratie kunnen verkrijgen, waarvan de organisatie van vervoer, na de voltooijing van den spoorweg van Panama, met eene betrekkelijke gemakkelijkheid zoude kunnen bewerkstelligd worden; die den voornaamsten hinderpaal, welke thans die ondernemingen in den weg staat, zoude doen verdwijnen. Het vraagstuk verdient dus eene ernstige overweging. — Het bestuur zal van zijnen kant niets verzuimen om zich, in China zelf, naauwkeurige inlichtingen te verschaffen, nopens de aanwervingen, de uitbreiding die daaraan zoude kunnen gegeven worden, de voorwaarden waaronder dezelve worden aangegaan, en welk deel de kolonien daaraan kunnen nemen.

Drie Engelsche koopvaardij schepen, die sedert het begin van Februarij van Amoy gekomen zijn, hebben te Havana 8 a 900 Chinesche kolonisten aangebragt, bestemd voor den landarbeid op het eiland Cuba.

Deze aanvoeren zijn een begin van uitvoering van het kontrakt, hetwelk voorleden jaar, onder medewerking van de *Junta de Fomento*, tusschen het huis Villoldo en Co., te Havana, en onderscheidene landeigenaren op het eiland, gesloten is voor de invoering, in den loop van 2 jaren, van 5,000 Asiaten, waarvan een vijfde tot de vrouwelijke sexe moet behooren. De daarbij, zoowel ten voordeele der kontraktanten, als der kolonisten, bepaalde voorwaarden zijn, wat de eersten betreft: de betaling van eene premie van 125 piasters per hoofd, en voor de laatsten: eene maandelijksche belooning van 4 piasters, gedurende den duur van het kontrakt, hetwelk voor acht jaren wordt aangegaan, benevens voeding, kleeding en geneeskundige hulp. De koninklijke *Junta de Fomento* heeft zich, luidens het kontrakt, verpligt, de kolonisten bij hunne aankomst te ontvangen, te rangschikken en te verdeelen; blijvende degenen, die niet dadelijk kunnen geplaatst worden, voor derzelver rekening.

Volgens eene tweede overeenkomst, op dezelfde grondslagen, met het huis van den heer B. Pereda, eene buitenlandsche maatschappij vertegenwoordigende, gesloten, moeten nog 3000 Aziatische kolonisten te Cuba ingevoerd wor-

den. Onlangs ontvangene berigten deelen mede dat verscheidene Spaansche schepen naar de Chinesche wateren, voor denzelfden overvoer, zijn bevracht geworden, en in de maanden November en December van Amoy moeten vertrekken. Het te Havana verwacht wordende aantal is dus 6,000.

De tijd nadert derhalve, waarop te Cuba degelijker en meer afdoende proeven zullen genomen worden; dan die, welke er tot dusverre gedaan zijn, om Aziatische kolonisten voor den moeijelijken arbeid van den tropischen land bouw te winnen. De eerste proefneming had noodeloosheid te weeg gebragt. Vele dezer kolonisten bezweken onder den gevaarlijken invloed van het klimaat, of schenen met tegenzin de hun opgelegde taak te vervullen; doch, naar mate men de geaardheid dezer vreemdelingen beter heeft leeren kennen, heeft zich de dunk omtrent hen, gunstig gewijzigd. Men had hen aanvankelijk in de behandeling te veel met de zwarten gelijk gesteld; doch naderhand ingezien dat er, met eenige inschikkelijkheid, wel voordeel van hen te trekken is.

Het gebrek aan handen, hetwelk eene der grootste moeijelijkheden is in een land, alwaar de kultuur van het suikerriet, met iederen dag, grootere ontwikkeling vordert, en de goede resultaten, welke de aanwending van Aziatische kolonisten in de Fransche en Engelsche kolonien schijnt te hebben opgeleverd, hebben de weinig goede uitkomsten der eerste ondernemingen doen vergeten, en tot proefnemingen op eene grootere schaal doen besluiten, waartoe men thans dan ook wil overgaan. Eene andere beweegreden, die aan de *junta de Fomento* misschien niet vreemd is, is het vooruitzigt van de verpligting waarin Spanje zich ongetwijfeld spoedig zal bevinden, om, onder den aandrang van het Engelsch gouvernement, met meer zorg dan tot dusverre heeft plaats gehad, de verbindtenissen na te komen, welke betrekkelijk de vernietiging des slavenhandels zijn aangegaan. In de derde plaats, kent men de verdubbeling van de waakzaamheid der Engelschen op de kusten van het eiland Cuba, en de resultaten welke dezelve heeft opgeleverd.

De tevredenheid, welke de aankomst der in China aangeworvenen, bij de planters van Cuba had moeten te weeg brengen, is ongelukkiglijk, door de jammerlijke omstandigheden, die zich voordeden, veel verminderd:— Gedurende de reis hebben de schepen, hetzij door den langen overtogt, hetzij door hunne slechte inrigting, of door welke andere nog niet regt bekende oorzaak dan ook, veel volk verloren, en, hetgeen zeer verontrust, is de bijna in dezelfde evenredigheid voortdurende sterfte onder de aangekomenen, niettegenstaande men hun van versch water en goede levensmiddelen heeft kunnen voorzien. Daar er geen bepaald quarantaine etablissement bestaat, heeft men de kolonisten aan boord moeten laten, tot op het oogenblik dat men eene soort van provisioneel ziekenhuis, ter hunner verpleging, heeft kunnen daarstellen.

Omtrent den waren aard der ziekte waardoor zij aangetast zijn, is men het niet eens. De overheid doet bekend maken, dat het eene soort van dyssenterie is; men durft echter niet ronduit verklaren of het de *typhus*, dan wel de Aziatische braakloop is. Er volgt dus noodzakelijk uit dezen staat van zaken eenige ongerustheid voort in de stad, die, zoo kort geleden, de verwoestingen van de kinderpokken heeft moeten betreuren.

(*Gazette officielle de la Guadeloupe.*)

Gemengde Berigten.

Ten gevolge van het verbod van uitvoer van goud in Rusland, hebben de Fransche tooneelkunstenaars te Petersburg groote verliezen geleden. Mlle Rachel onder anderen, die als het zuiver haar toekomend overschot van hare voorstellingen in Ruslands hoofdstad, 60,000 fr. in roebels naar Parijs heeft gezonden, heeft er volgens den tegenwoordigen koers, niet meer dan 45,000 fr. voor kunnen krijgen. Lablache kwam er voor eenige jaren beter af: ook hij bevond zich in Rusland op het tijdstip van het verbod van goud uitvoer, doch had het geluk dat land te verlaten den dag voordat de ukase werd uitgevaardigd.

Uit Napels wordt aan den turijnschen *Parlamento* geschreven, dat twee officieren van het gevolg van prins Frederik Willem van Pruissen nabij die stad door roovers werden aangehouden, die hun hunne horologien en 80 napoleons ontnamen, en dat, toen later vier der schuldigen waren gevat, het bleek dat deze behoorden tot eene veiligheids-patrouille, die de officieren eenige oogenblikken voor het gebeurde op hunnen weg ontmoet hadden.

Eene zeer talrijke vergadering van kruideniers werd onlangs te Parijs gehouden om te beraadslagen over de kwestie van het sluiten hunner winkels op Zondag. Er was eene commissie benoemd, om onderzoek te doen naar de middelen om deze sluiting te verkrijgen van allen die tot den handel in kruidenierswaren en specerijen behooren, opdat de open winkel van den een geen nadeel mogt toebrengen aan den gesloten winkel van den ander. De kommissie heeft, als middel van overtuiging, den maatregel voorgesteld dien een der belangrijkste wijken van Parijs ten voorbeeld van de anderen zou geven, en bijgevolg wendde men zich tot al de kruideniers in de rue Vivienne en rue Richelieu, het schijnt echter dat voor alsnog niet allen tot de verlangde overeenkomst zijn toegetreden.

In een artikel in den New Yorkschen *Herald* geeft dat blad eene beschrijving van het eiland Papua of nieuw Guinea, en beweert dat een station voor de walvischvaarders aldaar van zeer groot belang zijn zou voor de Vereenigde Staten. Het is waar, zegt het blad, kapt. Steenboom heeft van dit eiland in 1828, namens den koning der Nederlanden, bezit genomen, en daarom hebben de Nederlanders een onbetwistbaar regt op een *groot gedeelte* der kust van dit eiland, doch de Nederlanders kunnen hun uitsluitend regt van eigendom niet doen gelden over landen, die zij òf niet verkiezen te occuperen, òf waartoe hun de middelen ontbreken, en waarvan zij tot heden de handels-voordeelen geheel veronachtzaamd hebben. Dien tengevolge wil de *Herald* op de noordkust een »maritiem station" aanleggen, iets waarin de Nederlandsche regering, indien het eiland werkelijk waarde heeft, dat èn door de geheele omwenteling van Australie, èn door het dagelijks aanwassen van Californie niet geheel onwaarschijnlijk is, weinig genoegen kan nemen.

De graven Carlisle en Ellesmere zijn benoemd tot ridders der orde van den Kousenband. De laatste is de broeder, en de eerste de schoonbroeder van den hertog van Sutherland, zoodat drie leden van dezelfde familie ridders van genoemde orde zijn, waarvan nog geen voorbeeld bestaat. Alleen waren eens twee broeders tegelijk ridders der Kousenband orde: de markies Wellesley en de hertog van Wellington.

De eerste Pruissische kamer heeft met 41 tegen 37 stemmen aangenomen het voorstel van eenige leden der uiterste regterzijde, strekkende om het toezigt der policie op de dagbladen te beperken.

Het aangenomen wetsontwerp luidt als volgt: Art. 1. Bij elke inbeslagneming van drukwerken wordt in het daartoe betrekkelijke besluit de oorzaak vermeld waarom tot dien maatregel wordt overgegaan; bij periodieke drukwerken worden de artikelen genoemd die er toe hebben aanleiding gegeven. Art. 2. Vindt het openbaar ministerie grond tot geregtelijke vervolging, dan worden de in beslag genomen geschriften, platen, enz. onmiddellijk aan de eigenaars terug gegeven.

Men verneemt uit Odessa dat vorst Gortschakoff, gepensioneerd generaal der infanterie, en vader van den opperbevelhebber van het okkupatie leger, door den keizer weder in werkelijke dienst geplaatst en benoemd is tot bevelhebber van het derde reservekorps in de omstreken dier stad, welk korps is zamengesteld uit de invalieden der eerste kategorie en de veteranen van 60 tot 75 jaar.

Vely Pacha is thans benoemd tot gezant van Turkije bij het Belgische Gouverment. Bij het overhandigen zijner geloofsbrieven aan den koning sprak de turksche gezant, de volgende woorden: Sire! ik heb de eer aan U. M. den brief van mijnen souverein te overhandigen, waarin hij U. M. kennis geeft, dat dat ik tot zijnen gezant bij U. M. ben benoemd. Ik vind mij zeer gevleid, Sire! in deze netelige dagen gekozen te zijn om Turkije in Belgie te vertegenwoordigen. De verhevene hoedanigheden van U. M. geven aan H. D. in de aangelegenheden van Europa een verdienden invloed, en ik acht mij gelukkig voor mijn vaderland, dat er betrekkingen van innige vriendschap bestaan tusschen Uwer Majs. regering en het Ottomanisch bewind. De handelsbetrekkingen tusschen de beide landen erlangen met elken dag grootere ontwikkeling, ik hoop dat zijnog zullen vermeerderen. Ik bid U. M. wel te willen gelooven, dat al mijne pogingen ten doel zullen hebben de banden van gehechtheid tusschen Belgie en Turkije nog nauwer aaneen te knoopen.

Hoe hardnekkig keizer Napoleon soms bij zijn eenmaal geuit gevoelen volhardt, blijkt uit het volgende;

Toen Bou Maza zich tot hem wendde met verzoek om een kommando in het Oosten, deed de generaal Randon Z. M. een rapport toekomen, waarin hij zich tegen het bezigen van Bou Maza in den tegenwoordigen oorlog verklaarde. Hij toonde aan hoe gevaarlijk het was, zich van dezen trouweloozen persoon te bedienen en beriep zich ten deze ook op het gevoelen van St Arnaud. De keizer zond het rapport aan den maarschalk Vaillant, na met potlood op den rand geschreven te hebben: Ik blijf bij mijn gevoelen.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.